

QUARESMA AMB LA MARE TERESA DE CALCUTA

SANTA DE LA MISERICÒRDIA

4 L'ALEGRIA DE LA FE I LA FORÇA DE L'ORACIÓ

En l'elecció de les obres d'apostolat de les Missioneres de la Caritat no hi va haver cap mena de planificació ni idees preestablertes. Vam començar els nostres treballs a mesura que van anar sorgint les necessitats i les oportunitats. Déu es va encarregar de fer-nos veure què era el que, en cada moment, volia de nosaltres.

La generosa entrega de les nostres germanes és el regal més preciós de Déu a la nostra congregació i a l'Església sencera. El que més atrau és que ens veuen realitzar el nostre humil treball amb molta alegria i una sincera felicitat interior.

1.- Fer-ho tot per Jesús

Les nostres vides estan molt entreteixides amb l'Eucaristia: nosaltres tenim una fe profunda en Crist present en l'Hòstia Santa. Sense sacrifici, oració i penitència, sense una intensa vida espiritual, no podríem desenvolupar el nostre treball. Això és el que ens uneix a la Passió de Crist en els Pobres. **Els**

Pobres són el cos de Crist que pateix. Ells són Crist.

En una ocasió, un alt funcionari de l'Administració índia em va dir: «Vostès i nosaltres portem a terme la mateixa tasca social. Però la diferència és molt gran: vostès treballen per Algú; nosaltres, en canvi, ho fem per alguna cosa.» Ell sabia que el nostre Algú és Jesús.

El treball que fem no és més que el mitjà per expressar el nostre amor a Crist en gestos concrets d'amor i de vida. Sense Jesús, les nostres vides no tindrien sentit. Resultarien incomprensibles.

Estic ben disposada a renunciar a la meva vida, però no a la meva fe. Jesús ho és tot. Ell ho fa tot.

2.- La Providència mai ens ha fallat

Pel que fa als mitjans materials depenem completament de la Divina Providència. A través de nosaltres, Déu es preocupa dels seus Pobres. Nosaltres tractem amb milers i milers de persones, però mai ha calgut rebutjar ningú. Sempre hi ha hagut un llit més, un plat més d'arròs, una manta de més per escalfar.

Déu ha evidenciat la seva bondat i delicadesa vers els seus Pobres a través de tants detalls... Seria impossible comptar-los. Un dia va venir a veure'm una germana i em va dir: «Mare, s'han acabat les provisions d'arròs per divendres i dissabte. Haurem de dir a la gent que no podrem donar-los-hi res de menjar.» Vaig sorprendre'm perquè era la primera vegada que sentia una cosa semblant.

Divendres, a primera hora del matí, va arribar un camió tot carregat de barres de pa! Ningú a Calcuta sabia perquè el govern havia tancat les escoles. Ens van donar tot aquell pa, de manera que durant dos dies la nostra gent van poder menjar-ne fins a saciar.

3.- Alimentar l'esperit

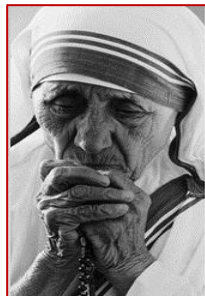

Hem d'alimentar-nos espiritualment. Les nostres vides han d'estar connectades amb Crist, que habita en nosaltres. Comencem la nostra jornada a dos quarts de cinc amb **la pregària, l'Adoració Eucarística, la Santa Missa, la comunió i la meditació.**

El temps que passem amb Jesús en el Santíssim Sagrament és el temps millor invertit. La Missa és l'aliment espiritual que ens sustenta. Sense ella, no aconseguiríem mantenir-nos dempeus un dia, ni tan sols una hora. En l'Eucaristia, nosaltres veiem a Crist sota l'aparença de pa. Als suburbis, el descobrim sota l'aparença adolorida dels Pobres. Però **l'Eucaristia i els Pobres son un mateix amor per a nosaltres.**

A dos quarts de vuit, **ens distribuïm per la ciutat, amb el rosari a la mà. El resem mentre caminem pels carrers.** Mai ens adrecem a ningú sense haver resat. El rosari és sempre una protecció immensa, la nostra força i ajuda espiritual.

Totes les setmanes tenim un dia de recés. És un dia molt important, que ens permet a **totes recuperar forces** per omplir de nou el buit interior que produeix el tràfec de cada dia. Aquí radica la seva bellesa. És també el dia en què, a més de dedicar-lo de manera especial a l'**Adoració Eucarística, ens confessem.**

L'única condició que poso als bisbes és que garanteixin **l'atenció espiritual de les germanes**; que els facilitin la confessió i la instrucció religiosa. Pel demés, nosaltres depenem exclusivament de la Divina Providència: **Déu no ha parat de mostrar-nos que sempre té cura de nosaltres.**

4.- El poder de l'oració.-

Tenim necessitat de pregar igual com de respirar. Sense la pregària no podem fer res. L'oració **eixampla els nostres cors fins a donar-los la capacitat de contenir el mateix do de Déu.**

Una novícia va venir a veure'm, plorant desconsoladament. Li vaig preguntar: Què et passa? Em va dir: «Mare, mai he vist tant patiment en la meua vida. En aquella casa no tenen res. Permeteu-me fer una mica més de penitència. Vull poder compartir el seu sofriment.» Es tractava d'una germana molt jove que patia veritablement pels altres.

Sovint dic a les meves germanes: **«L'alegria és l'oració. L'alegria és força. L'alegria és amor;** una xarxa d'amor amb la que es poden capturar les ànimes. Déu estima a qui dóna generosament.

Dóna més qui dóna amb amor. La millor manera de demostrar la nostra gratitud a Déu i a les persones consisteix en acceptar-ho tot amb alegria. **Un cor alegre és el resultat d'un cor encès d'amor. Mai deixeu que res us entristeixi, ni us faci oblidar l'alegria de Crist ressuscitat.»**

L'oració no ens impedeix seguir la nostra tasca, sinó que seguim desenvolupant-la com si fos una oració. **L'oració genera fe, la fe genera amor, i l'amor genera servei als pobres.** Estimar amb un cor pur: estimar tothom, especialment als Pobres, és una oració contínua durant les vint-i-quatre hores del dia. **Els Pobres tenen fam de Déu. Els hi agrada escoltar que tenen al cel un Pare que els estima.**

5.- El miracle de la nostra felicitat.-

Els nostres Pobres ho són per la força. Nosaltres hem triat lliurement la pobresa. Volem ser pobres com Crist que, essent ric, va escollir néixer, viure i treballar enmig dels Pobres.

Totes les dificultats desapareixen quan es comprèn l'alegria i la llibertat que vénen de la pobresa. **«Com més repugnant sembli el treball, caldrà una fe i un amor més gran per a realitzar-lo, i més joiosa la nostra entrega.** Superar aquesta repugnància per amor de Jesús ens fa heroïques. Ens hem de determinar a assolir la santedat.»

El miracle no consisteix pel fet que siguem capaces de dur a terme la tasca que realitzem. El que sorprèn és comprovar la nostra felicitat i que ho fem amb un somriure.

*God bless you
M. Teresa me*

